

چکیده

همواره رنگ و حضور آن در اشعار شاعران و متون ادبی وجود داشته و شاعران شیرین سخن زبان فارسی از آن برای بیان مقاصد و اهداف گوナگون بهره جسته‌اند. این بهره به شکلی بوده است که گاه به کارگیری رنگ تنها برای تصویرسازی و گاه نیز برای بیان و بازگو کردن مفهومی که در پس آن رنگ نهفته است می‌باشد. در آثار ادبی مخصوصاً شعر یکی از عناصری که سبب زیبایی کلام می‌گردد استفاده از رنگ است. یکی از شاعرانی که به رنگ و کارکرد آن توجه زیادی داشته ملکالشعرای بهار است. نتایج انجام شده نشان می‌دهد که شاعر مورد مطالعه در این پژوهش از رنگ‌ها به تناسب افکار و موضوع مورد نظر به درستی استفاده کرده است و از عناصر رنگ برای بیان مفاهیمی چون وطن‌خواهی، مقاومت، اعتراض و... استفاده نموده. هدف از این تحقیق بررسی رنگ و عملکرد آن در اشعار ملکالشعرای بهار است و روش تحقیق نیز «توصیفی، تحلیلی» که به توصیف و تجزیه و تحلیل جلوه‌های رنگ در آثار شاعر پرداخته است.

کلید واژه‌ها: رنگ، شعر، نماد، ملکالشعرای بهار